

**İTTİHATÇILIK SİZİN TOPLUMSAL GENLERİNİZDE VAR,
21.YY'DA BU ŞEKİLDE BİR YERE VARAMAZSINIZ,
BAYKAL'A YAPILANLAR HAKSIZLIKTIR!...**

Mayıs 2010

Münir Aktolga

Bundan önceki yazıda, „toplum mühendislerinin amacı toplumu yukardan aşağıya doğru değiştirmek midir, yoksa değişimi engellemek midir“ diye sormuştuk! Bu yazıya da gene aynı soruyla başlıyoruz: Evet, gitti Baykal, geldi Kılıçdaroğlu, ama amaç nedir, 21.yy'da bu tür komplocu yöntemlerle bir yere varılabilir mi? Bazı ittihatçı sol-liberal aydınların dediği gibi, CHP yukardan aşağıya doğru bir operasyonla bir gecede AK Parti'nin de ötesinde “sol” bir parti haline mi dönüşüyor-böyle birşey mümkün müdür! CHP li delegeler değişimin-sola doğru açılımın yolunu tıkadığı için mi Baykal'ı düşürdüler! Ve de, bütün bu ahlaksızlıkların amacı Türkiye'yi daha da ileriye mi götürmektir?

Lafı hiç uzatmayalım: Bütün bu yapılanların tek bir amacı vardır ki o da, ne yapıp yapıp Türkiye toplumunun tarihsel gelişimini değişimini engellemektir! Üretici güçlerin gelişmesini engellemektir. Bunu yapabilmek için de, 21.yy'ın yeni paradigmalarıyla şaha kalkan Türkiye'nin karşısına bir kez daha 20.yy'dan kalma eskimiş-paslanmış silahlarını kuşanarak çıkıyorlar. Toplum mühendisleri, “sağ” ve “sol” toplumsal kontrol (feedback) mekanizmalarını çalıştırarak halâ başarı elde edebileceklerini düşünüyorlar! “Can çıkmayınca huy çıkmazmış”! Siyasete “sol sosyal demokrat” olarak giren Baykal'ı “Ergenekonun avukatı” “ulusalci” sağ bir demagog haline getiren İttihatçı-statüko cephesi, artık işe yaramaz hale geldiğini görünce onu bir kenara iterek kendisine yeni bir “sol” alternatif-“Karaoğlan-Ecevit”-yaratmaya çalışıyor! Olay bundan ibarettir! Kısacası, araçlarda, yöntemde değişiklik olsa da amaç hep aynı: “Devleti kurtarmak” hedefi II.Mahmut'tan beri hiç değişmiyor!

İki gündür basında çıkan bütün köşe yazılarına bakıyorum da bir tek Taraf'ta R.Ozan Kütahyalı için özüne değiniyor:

“Görüntülerin yayınlanmasından sonraki sürecin tezgâhlanmış o komplodan hiçbir farkı yok. CHP-yandaşı bir kısım medyadan sonra CHP içinden Baykal'ın sözde kimi en yakın adamları da Baykal'ı sattılar. Pazartesi sabahı partide herkese **“Bütün delegelerin oyları cebimde, Baykal geri dönmeli, örgüt böyle istiyor. Genel Başkanımız bizi bırakamaz”** diyen Genel Sekreter Önder Sav, öğleyin Kemal Kılıçdaroğlu'na destek verdiğini açıkladı. Hiç istifini bozmadan “Baykal'la yollarımız ayrıldı” dedi. Birkaç saat evvel kameralar önünde ağlayan “Baykal geri dönmek zorunda, Genel Başkanımızı istiyoruz” diyen onlarca il başkanı ve milletvekili bir anda Önder Sav'ın ve dolayısıyla Kılıçdaroğlu'nun safına geçtiler... **Böyle bir anlayışa, böyle bir zihniyete “siyaset” denmez, denemez. Siyasette elbette manevralar, taktikler olur ama bu yapılan şey bildiğimiz kalleşliktir, bildiğimiz alçaklıktır... Bu yapılan pusudur, bu yapılan komplodur, bu yapılan arkadan vurmaktır. Deniz Baykal'ın görüntülerini çekip, bunu servis eden zihniyetle bu zihniyetin arasında hiçbir fark yoktur...**

Dürüstlük timsali olduğunu her yerde defalarca tekrarlayan Kemal Kılıçdaroğlu böyle bir pusu üzerine, böyle bir kalleşlik üzerine mi genel başkan olacak? “Deniz Baykal devrilsin de, nasıl devrilirse devrilsin” demek ahlaksızlık değil midir? Gürsel Tekin geçen hafta *Kanaltürk*'teki “Ters Cephe” programında **“Genel Başkanına asla böyle komplo kurmam, Genel**

Başkanımın yanındayım. Baykal geri dönmelidir. Asla Baykal'a yapılan bu komplodan yarar ummam" diyordu, Baykal'ın bu yolla bitirilmesine sevindiğini söyleyenleri yalanlıyordu. Peki, şimdi Gürsel Tekin ne yapacak? **Hem Kılıçdaroğlu hem Tekin nefret ettikleri Önder Sav'ın icazetiyle mi CHP'nin yönetimine geçecek?**

Deniz Baykal hem Kılıçdaroğlu'nun hem de Tekin'in partide sivrilmesinin önünü açan bir isimdir. Önder Sav gibi zihniyetler Kılıçdaroğlu'nun çıkışını engellemek isterken, bunlara direnen ve ısrarla Kılıçdaroğlu'nun yanında duran Baykal'dı. Gürsel Tekin "Başörtülüler de CHP'li olabilmeli" deyip bu yönde açılımlar yaparken Önder Sav ve Necla Arat gibi zihniyetler Tekin'in kellesini istiyordu. Bunlara karşı Tekin'i kollayan da Baykal'dı. Aynı Deniz Baykal, hacca gitmek isteyen bir yurttaşımıza "Ne işin var hacda, Araplara para kazandırıyor, hacca gitmenin Muhammed'e bir yararı mı var" diyen Önder Sav'ı da kollayan adamdı. Bu yukarıdaki sözler Baykal'a yapılan komplodan çok daha fazla toplumu etkiler. Dolayısıyla bu sözler o kişinin bitmesine yol açabilirdi, oysa Baykal o durumu soğuttu ve Sav'ın siyaseten bitmemesini sağladı...

Birbirinden nefret eden Kemal Kılıçdaroğlu ve Önder Sav zihniyetleri, Gürsel Tekin ve Necla Arat zihniyetleri şimdi "partiyi güçlendirmek" üzere biraraya geliyor... Kimse kusura bakmasın Deniz Baykal çok haklıdır. Bu ittifak "Şeytan ittifakı"dır. Baykal'ın statükocu zihniyetine karşı daha "özgürlükçü" bir girişim falan değildir. **Baykal'dan çok daha statükocu isimlerle kimi ilkesiz oportünistlerin partiyi komplo marifetiyle ele geçirme operasyonundan başka bir şey değildir bu yaşananlar**...

Bravo Kütahyalı'ya, bu konuda ben de aynı şekilde düşünüyorum, ittihatçılık bunların toplumsal genlerinde var!..Ama boşuna çaba!..

1-Artık yeni bir "Karaoğlan" yaratamazsınız! 21.yy'ın dinamikleri buna elvermiyor..

21.yy'ın dinamiklerini doğru okuyarak arkasına aldığı globalleşme rüzgarıyla ilerleyen AK Parti'yi 20.yy'dan kalma paslanmış silahlarla durduramazsınız! Henüz daha herşeyin ulusal sınırlar içinde olup bittiği 70'li yıllarda "sol" bir "Karaoğlan" imajı yaratmak mümkündü belki, ama artık sökmez bu türden tezgahlar! Bir Kılıçdaroğlu'dan bir "Karaoğlan" yaratamazsınız artık! Bırakınız Ecevit vari bir "sol" yaratarak eskiden olduğu gibi kitleleri harekete geçirip peşinizden sürüklemeyi bir yana, bugün artık ulusal sınırlar içinde işçi sınıfını temel alan klasik bir sol'un bile modası geçmiştir! Yani öyle, DİSK'i de "komünist partilerini" de, "alevileri"de, hatta bazılarının dediği gibi "Kürtleri"de-Kürt milliyetçilerini de- arkanıza alsanız fayda etmez artık! Çünkü, hangi türden olursa olsun "solculuk" artık milliyetçiliktir. Siz buna "ulusalcılık" da deseniz bu böyledir.

Bugün içinde yaşadığımız sürece damgasını vuran, onu belirleyen en önemli çelişki globalleşme ile-global düşünme ile, ulusallık-ulusal sınırlar içinde kalarak düşünmedir. Bu nedenle, halâ 20.yy'ın ulusal paradigmaları içinde kalarak düşünen, 21.yy'ın değişen dünyasına ayak uyduramayan her türlü ulusalcı akım-siyaset gerici olarak damgalanmaya yok olmaya mahkumdur. Bir yanda almış başını tekleşmeye doğru giden bir dünya var ortada, diğer yanda ise, bu gidişi durdurmaya çalışan "sağ"lı "sol"lu ulusalcı-statükocu güçler! Bugünün gerçeği budur. Bırakınız sağ-solu bir yana, bu gidişi durdurmak için ulusalcı söylemlerle ağızınızla kuş tutsanız fayda etmez artık!

AK Parti'yi durdurmak mı istiyorsunuz, yapacağınız tek bir şey var ortada: Üretici güçlerin gelişmesi yolunda ondan daha fazla çaba sarfetmek! Ondan daha fazla demokrasi talebiyle ortaya çıkmak. "Demokratik açılımın" içeriğinin daha geniş olmasını istemek. Bırakınız 82 Anayasa'sında yapılan değişikliğe karşı çıkmayı bir yana, tümüyle daha demokratik yeni bir anayasa talebiyle ortaya çıkmak..

2-Türkiye halâ bir geçiş dönemini yaşıyor. Osmanlı artığı Devletçi düzenden modern burjuva kapitalist bir düzene geçişin-yani burjuva devriminin-son aşamasındayız. Bu nedenle, Türkiye’de siyaseti belirleyen esas unsur halâ sistem içi mücadeleler değildir, iki sistem arasındaki mücadeledir. Bir yanda, Osmanlı’nın devamı olan “Birinci Cumhuriyet” ve onun güçleri, diğer yanda ise, “İkinci Cumhuriyet” ve onun güçleri var. “Statüko” deyip geçiverdiğimiz şey, kökleri ta II.Mahmut’a kadar uzanan, daha sonra da İttihatçılar-Kemalistler olarak ortaya çıkan Osmanlı’nın kültür ihtilalcisi toplum mühendislerinin günümüzdeki temsilcileridir. CHP’de bunların, amacı her koşul altında “Devleti kurtarmak-yaşatmak olan” partisidir. İster sol, ister sağ olsun, ister darbe yoluyla, isterse Ecevitvari parlamenter yolla olsun, hangi yolla ve hangi şekilde olursa olsun bunların tek bir amacı vardır: “Devleti kurtarmak”! Statükoyu muhafazadan kastedilen şey, Osmanlı artığı antika yapıyı muhafaza edebilmektir. Değişim deyince bundan korkmalarının nedeni de kendi varlıklarını bu antika yapıyla bütünleştirmiş olmalarındandır.

Şimdi soruyorum: 12 Eylül’de bir referandum var, Kılıçdaroğlu-Sav CHP’si bu referandumda ne yapacaklar? Yoksa Anayasa Mahkemesi CHP’nin müracaatı üzerine zaten süreci durduracak ve referandum falan da olmayacak mı diyorsunuz!.. Peki, böyle bir durumda yarın AK Parti daha geniş bir anayasa değişikliği önerisiyle ortaya çıktığı zaman, seçimlerde propaganda süreci daha demokratik, daha ileri bir anayasa değişikliği etrafında geliştiği zaman ne yapacak Kılıçdaroğlu CHP’si?

HSYK’nın, Anayasa Mahkemesi’nin yapısının değişmesi önerilerine evet diyebilecek mi! Siyasi partilerin kapatılmasına karşı durabilecek mi?

Ben size söyleyeyim, bunların hiç birini yapamayacaklar! Ya ne yapacaklar? İki şey var söyleyebilecekleri: Birincisi, %10 seçim barajının indirilmesi, ikincisi de milletvekillerinin dokunulmazlığının kaldırılması! Birincisi açık! Seçim barajını indirmekten amaç AK Parti’nin önünü kesebilmek. Ve mümkün olursa dışardan BDP destekli bir CHP-MHP koalisyonunun yolunu açmak! “Dokunulmazlıkların kaldırılmasından amaç ise, AK Parti’yi HSYK’nın saygıdeğer hakimlerinin kollarına atmak! Bunun dışında yapacakları bir de, sağdan soldan kendilerine iletilen “yolsuzluk dosyalarını” açıklayarak popülist propaganda yöntemlerine başvuracaktır. Kılıçdaroğlu solculuğunun yapabileceği başka birşey yoktur!

3-Bu arada, en basit bir komployu bile göremeyen, halâ ittihatçı bir sol-liberalizm anlayışının etrafında dönüp duran aydınlara da söyleyecek bir çift sözüm var: Şimdiye kadar ileri doğru bir adım attınız, iyi güzel, demokrasi mücadelesine olan katkılarınızı kimse inkâr edemez, ama bu yetmez, artık bir adım daha atmanın zamanıdır. Sizin de toplumsal genlerinizdeki o ittihatçı damarları bulup çıkarmanızın, onun yerine içinde yaşadığınız topluma özgü değerleri koymanızın zamanıdır artık. Kaybedecek neyiniz var ki, yoksa, bir zamanlar beni ettikleri gibi sizleri de aforoz ederler diye mi korkuyorsunuz!..

Görüyorsunuz, demokrat olmak için (hele hele gerçek anlamda bir sol-solcu olabilmek için) sadece militarist generallerin karşısında korkusuz olmak yetmiyor! Sizi-kendinizi de kuşatan o ittihatçı-solcu zemine karşı durabilmeniz de gerekiyor!..